

25.1.

Tänään

NIMIPÄIVÄT

Paavo, Pauli, Paul, Paavali, (ortod.) Riiko, Riku, Reijo, Moses, (saam.) Bávvál, Bávlos, Bávva, Poalla, (ruots.) Paul

Huomenna Joonatan, (ortod.) Maria, Arjo, Johannes, Simeon, (saam.) Ráidner, (ruots.) Jonatan

MIETELAUSE

Unelmien toteuttaminen tekee elämän mielenkiintoiseksi.

PAULO COELHO

SANA

Mutta isäntä sanoi yhdelle miehistä: ”Ystäväni, enhän minä tee sinulle väärää. Emmekö me sopineet denaarista? Ota omasi ja mene. **MATT. 20: 13-14**

AURINKO

nousee laskee	
Nuorgam	10.42 14.00
Ivalo	10.21 14.33
Sodankylä	9.55 14.58
Rovaniemi	9.46 15.14
Kemi	9.41 15.27
Helsinki	8.51 16.14

PÄIVÄN PALA

Raparperi-piirakka

150 g voita
1 dl sokeria
1 muna
2 dl vehnä jauhoja
1 dl perunajauhoja
1 tl leivinjauhetta
Täyte:
0,5 l raparperinpalloja
1 tlk kermaviiliä
1 muna
2-3 tl vaniljasokeria
1 dl sokeria
Vaahdota voi ja soke-ri. Lisää muna hyvin sekoittaen. Sekoita jauhot ja leivinjauhe ja lisää taikinaan. Levitä taikina pyöreän piirakkavuon pohjalle, nosta hiukan reunon-ja. Kuori raparperit ja leikkaa ne ohuiksi paloiksi. Sekoita kermaviili, sokerit, muna ja raparperinpallo. Levitä raparperiseos tasaisesti pohjan päälle. Kaada seos piirakan päälle. Paista n. 200 asteessa n. 20-30 min. kunnes kermaviili pintakin on saanut hiukan väriä.
LÄHDE: WWW.KOTIKOKKI.NET

Rock-Jerry innostui keikoille

OLLI MIETTUNEN

Suomen rock-kuningas vuodelta 1959 luopui muusikon urasta 1962, kun musiikin suunta ja tykkäykset muuttuivat.

Olli Miettunen

● Hyväkuntoisen oloinen rokki-vaari, Suomen rock-kuningas vuodelta 1959, istuu ensi kertaa Lapin pohjoisimmassa tunturikeskuksessa Saariselällä ja valmistautuu keikkailemaan Tunturibluesissa, jonne tapahtuman grand old man **Eero Raittinen** hänet innosti.

– Olen **Kaj Järnström** – toisaalta tunnetaan Rock-Jerryä myöskin, mies esittäytyy, rock and rollin pioneeri Suomessa.

KAJ JÄRNSTRÖM oli juuri ja juuri rippikoulun käynyt, kun hän vuonna 1959 voitti ensimmäisen Suomen rock-kuninkuuskilpailun. Tiikerihaista tuttu havaijikitaraa, kontrabassoa ja viulua soittanut viihdealan ammattilainen **Onni Gideon** oli saanut idean kisasta.

– Minua pyydettiin mukaan. Veikkaan että Gideonin bändissä soittanut **Herbert Katz** oli kertonut Gideonille, että tällainenkin tyyppi on olemassa, Järnström kertoo sattumasta koulumatkan varrella Katzin levykaupassa Uudenmaankadulla.

ROKKIMAAILMAN Järnström oli löytänyt kahviloista, joissa soi amerikkalainen rock and roll. Rockia hän löysi myös musiikki-liikkeissä, joissa tapasi pistäytyä. – Sitteen tuli amerikkalaisia elokuvia, joissa kaikki rock-vaikuttajat esiintyivät ja se oli suuri elämys. **Little Richard** teki erittäin suuren vaikutuksen, Rock-Jerry paljastaa esikuvistaan.

– Niillä oli helppo löytää niitä juuria siellä jenkeissä. Siellä oli kantria, gospelia ja bluesia ja nämä mestarit tekivät hienoa musiikkia.

TELEVISION Sirkus Papukaijassa isoissa housuissaan tepasteleva Onni-klovni oli toisessa elämässään **Onni Gideon**, jolla Järnströmin mukaan oli tuohon aikaan ehkä Suomen paras orkesteri ja tosi kovia soittajia. Gideonin ideoima

SAARISELÄLLÄ saatiin kuulla Rock-Jerryä (vas.), jota myös Tunturibluesin isäntä Eero Raittinen fanittaa.

kuninkuuskilpailu oli tilaisuus, josta tuli Järnströmille läpilyönin paikka.

Siihen aikaan televisio oli Suomessa vielä harvinaisuus, jota koonnuttiin kylissä ja kaupungeissa isoilla joukoilla katsomaan. Näin Gideonin kerran kuukaudesta vetämä ohjelma Music, music, music ja kuninkuuskisa nähtiin suorana lähetyksenä.

– Siitä lähti tietty ura liikkeelle, siihen asti Kaj Järnströminä tunnettu Rock-Jerry muistelee – alkoi tulla fanipostia ja muuta suuren maailman meininkiä.

Ikää kuningasrokkarilla oli 16, tuli kiertueita Gideonin bändissä, tehtiin levy ja käytiin Amerikassa, jossa Järnström pääsi ihailemaan musiikin juurille asti. Opintomatka New Yorkiin muistuu vieläkin elävänä.

– Parissa filmissä olin mukana myöskin, lauluosuudella.

YLIOPPILAAKSI Järnström kirjoitti 1963 ja samalla hän hylkäsi keikkamuusikon elämän aloittamalla kauppatieteen opiskelut. Rock ei enää ollut samaa kuin se, mistä poika oli aikoinaan syttynyt.

– Realistisesti muusikon elämä ei varmaan silloin ollut helppoa, oivalsin sen.

– Toisaalta rock and roll – var-

sinkin kun painottaa sanaa roll – oli jo vähän jäänyt taka-alalle ja haettiin sellaisia nättejä poikatyyppijä laulamaan iskelmää.

Kun Rock-Jerry opiskeli koulussa tulevia toimitus- ja talousjohtajan taitoja, joihin tehtäviin hän pääsi eri firmoissa, tuli musiikkimaailmaan jo rautalankaa, bobbylania ja kaikenlaista.

– Vuodesta 1997 minulla on ollut oma yritys, avainhenkilöiden suora haku.

NYT ROCK-JERRYLLÄ kuuluu ihan hyvää ja hän sanoo nelisen vuotta oikein harjoitteleensa rockia ja käyneensä 1960-luvulta tutun The Soundsin kanssa keikoilla ja festivaaleilla. Saariselälle hän tuli mielellään.

– Olen kovin yllättynyt, kuinka kova muusikkojen taso Suomessa on.

Pitkä tauko musiikissa ei harmita Järnströmiä, sillä nuo vuosikymmenet vain jotenkin hurahivat ohi. Nykymusiikista Rock-Jerry ei pidä, ei ainakaan kaikesta.

Hän sanoo itse edelleen palavaansa takaisin 1950-lukuun mutta sen lisäksi 1940-luvulle ja jopa 1930-luvulle.

– Maailmaan on tehty niin paljon hyvää musiikkia, josta voi tehdä omia versioita.

KUKA?

Rock-Jerry

- **SUOMEN** Rock-kuningas 1959, Kaj Alvar Järnström, syntynyt 30.6.1943 Helsingissä.
- **LÖYSI** rockin nuorisokahviloista, musiikkiliikkeistä ja amerikkalaisista elokuvista.
- **LAULOI** radion ruotsinkielisessä lastenohjelmassa jo 5-vuotiaana vuonna 1948 ja 12-vuotiaana kuoroissa, sai keikkapalkkiota että pystyi ostamaan Suomen pienoislipun.
- **TELEVISIONISSA** Music, music, music -ohjelmaa vetänyt showmies Onni Gideon keksi idean rokin kuninkuuskilpailusta, jonka voittajana Rock Jerry löi läpi rokkarina.

”Olen kovin yllättynyt, kuinka kova muusikkojen taso Suomessa on.”

KAJ JÄRNSTRÖM
Rockin kuningas 1959

Takki auki ja pipo taskussa

PÄIVÄKIRJA

Tapio Rantamartti

@pohjolansanomati.fi

Untuvatakin hupun reunat ovat huurtuneet valkoiseksi. Pakkasta on Perämeren kaupungissa pitkää aikaa yli 30 astetta. En muista viime vuosilta tällaista aamua, en näin hyttävää.

Keskustaan vievä pyörätie on hiljainen. Kuka hullu nyt tällaisella kelillä tulisi töihin muulla kuin autolla.

Yöllä leijaillut pakkaslumi paljastaa vain kolmen kävelijän jäljet, joista yhdet ovat pienen lapsen. Äiti on vienyt lapsensa hoitopaikkaan?

Poskipäät ovat ainoat, joita palelee. Minulla on kahdet kalsarit, villahousut, Goretex-housut, kahdet sukat, nahkaiset talvikengät, ohuet puuvillahansikkaat, nahkainta, päässä kypärän aluslakki, karvalakki ja untuvatakin huppu.

MINUN pitäisi olla tottunut pakkaasiin, sillä jouduin siedättämään itseni näihin 70-luvulla. Tuolla vuosikymmenellä seisoivat satoja kylmiä aamuja tienposkessa odotta-

massa kyytiä kouluun. Viisi vuotta keskikoulua, kolme vuotta lukiota. Niitä aamuja siis riitti. Nuoren miehen käsityskyky ei riittänyt siihen, että vaatteita olisi pitänyt pukea päälle ulkona olevan sään mukaan. Pipo oli päässä äitimuurin mieliksi kujatien ensimmäiset kymmenet metrit. Siinä pihakoivujen kohdalla se siirtyi takin taskuun, ettei tukka painuisi päätä myöten.

Takkia ei napitettu koskaan ylös asti. Päälle pantiin myös keskellä talvea mieluisin syystakki, koska se näytti parhaalta. Ei puhettaakaan, että kaulaan olisi kiedottu kaulaliinaa, vaikka niitä roik-

kui eteisen naulakossa myytäväksi asti.

Lyhyet kalsarit olivat jalassa ainakin joulukuun puoliväliin saakka.

KOLMESATAA metriä kotikujaa oli teinin aamulenkki, jolle lähdettiin aina viime tipassa. Monta kertaa Nurmisen linkkarin siluetti ehti vilahdtaa pimeydessä ohi.

Reppu kädessä, takki auki, tukka sekaisin tuli seisottua monet kerrat pimeässä pakkasaamussa katsoen bussin loittonevia perävaloja. Kiire loppui tunniksi seuraavan bussin tulon saakka. Jos se nyt yleensä tuli.